

DECYZJE PRZYJĘTE WSPÓLNIE PRZEZ PARLAMENT EUROPEJSKI I RADĘ

DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY NR 922/2009/WE

z dnia 16 września 2009 r.

w sprawie rozwiązań interoperacyjnych dla europejskich administracji publicznych (ISA)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 156 akapit pierwszy,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,uwzględniając opinię Komitetu Regionów ⁽²⁾,stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Zgodnie z art. 154 Traktatu, aby pomóc w osiągnięciu celów, o których mowa w art. 14 i 158 Traktatu oraz umożliwić obywatelom Unii Europejskiej, podmiotom gospodarczym, wspólnotom regionalnym i lokalnym pełne czerpanie korzyści z ustanowienia obszaru bez granic wewnętrznych, Wspólnota powinna przyczynić się do tworzenia i rozwoju sieci transeuropejskich, podejmując działania na rzecz promowania wzajemnych połączeń, interoperacyjności oraz dostępności tych sieci.

(2) W swoich konkluzjach z dnia 1 grudnia 2005 r. na temat komunikatu Komisji zatytułowanego „i2010 – Europejskie społeczeństwo informacyjne na rzecz wzrostu i zatrudnienia” Rada podkreśliła, że bardziej skoncentrowane, skuteczne i zintegrowane polityki

w zakresie technologii informacyjno-komunikacyjnych (TIK), zarówno na poziomie europejskim, jak i krajowym, są niezbędne do osiągnięcia celów w zakresie wzrostu gospodarczego i zwiększenia wydajności. Komisja została wezwana do wspierania efektywnego korzystania z TIK w usługach publicznych poprzez wymianę doświadczeń oraz do wypracowania wspólnego podejścia do kluczowych kwestii, takich jak interoperacyjność oraz skuteczne wykorzystanie otwartych standardów.

(3) W swojej rezolucji z dnia 14 marca 2006 r. w sprawie europejskiego społeczeństwa informacyjnego na rzecz wzrostu i zatrudnienia ⁽⁴⁾ Parlament Europejski wezwał do udzielenia pierwszeństwa kwestiom interoperacyjności oraz najlepszym praktykom w dziedzinie elektronicznych usług sektora publicznego dla obywateli i przedsiębiorstw, kierując się dążeniem do ułatwienia swobody i nieograniczania przemieszczania się, przedsiębiorczości oraz zatrudniania obywateli w państwach członkowskich. Parlament Europejski wezwał również państwa członkowskie do wdrożenia inicjatyw i programów i2010 w trakcie reformy administracji publicznych w celu zapewnienia lepszych, wydajniejszych i łatwiej dostępnych usług dla małych i średnich przedsiębiorstw (MSP) oraz obywateli.

(4) W ramach deklaracji ministerialnej, podpisanej dnia 24 listopada 2005 r. w Manchesterze, ministrowie odpowiedzialni za politykę w zakresie TIK postanowili, między innymi, współpracować ze sobą oraz z Komisją w celu skuteczniejszego dzielenia się istniejącymi narzędziami, wspólnymi specyfikacjami, standardami i rozwiązaniami oraz wspierania wspólnego opracowywania rozwiązań tam, gdzie jest to konieczne.

(5) W ramach deklaracji ministerialnej, podpisanej dnia 19 września 2007 r. w Lizbonie, ministrowie wezwali Komisję, między innymi, do usprawnienia współpracy pomiędzy państwami członkowskimi i Komisją w celu określenia, opracowania, wdrożenia i monitorowania transgranicznej i międzysektorowej interoperacyjności oraz stwierdzili, że przyszłe przepisy wspólnotowe powinny w szczególności przewidywać i oceniać wpływ takich przepisów na infrastrukturę TIK oraz przekształcanie usług.

⁽¹⁾ Opinia z dnia 25 lutego 2009 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Dz.U. C 200 z 25.8.2009, s. 58.

⁽³⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 22 kwietnia 2009 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 27 lipca 2009 r.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 291 E z 30.11.2006, s. 133.

- (6) Z uwagi na szybki rozwój TIK istnieje ryzyko, że państwa członkowskie zdecydują się na różne lub niekompatybilne rozwiązania, co mogłoby doprowadzić do powstania nowych barier, które zakłóciłyby prawidłowe funkcjonowanie rynku wewnętrznego oraz związanych z nim swobód przepływu. Mogłoby to spowodować negatywne skutki dla otwartości i konkurencyjności rynków oraz dla świadczenia obywatelom lub przedsiębiorcom niektórych usług publicznych, przy czym mogą mieć one wymiar ekonomiczny lub pozaekonomiczny. Państwa członkowskie i Komisja powinny zwiększyć swoje starania na rzecz unikania fragmentaryzacji rynku, dążenia do interoperacyjności oraz promowania ustalonych wspólnie rozwiązań TIK, zapewniając jednocześnie odpowiednie zarządzanie.
- (7) Obywatele i przedsiębiorstwa również skorzystaliby z powszechnych, możliwych do ponownego wykorzystania interoperacyjnych rozwiązań i interoperacyjnych procesów zaplecza administracyjnego, ponieważ rozwiązania te promowałyby wydajne i skuteczne świadczenie usług publicznych przedsiębiorcom i obywatelom ponad granicami i sektorami.
- (8) Niezbędne jest podejmowanie nieustannych wysiłków w celu zapewnienia transgranicznej i międzysektorowej interoperacyjności, w celu wymiany doświadczeń, opracowania i utrzymania wspólnych i podzielanych podejść, jak również oceny wpływu prawodawstwa wspólnotowego na TIK w celu wspierania sprawnych i skutecznych kontaktów transgranicznych, między innymi, w zakresie wdrażania tego prawodawstwa, przy jednoczesnym zmniejszaniu obciążeń i kosztów administracyjnych.
- (9) Wyzwaniom tym można sprostać poprzez bliską współpracę, koordynację oraz dialog pomiędzy Komisją i państwami członkowskimi, w ścisłej współpracy z sektorami odpowiedzialnymi za wdrażanie polityk Unii Europejskiej oraz, w stosownych przypadkach, z innymi zainteresowanymi stronami, jednocześnie mając na uwadze priorytety i językowe zróżnicowanie Unii Europejskiej, a także poprzez ustalanie wspólnych stanowisk w kluczowych kwestiach takich jak interoperacyjność i rzeczywiste stosowanie otwartych standardów.
- (10) Usługi infrastrukturalne powinny być świadczone w sposób zrównoważony zgodnie z decyzją 2004/387/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie interoperatywnego świadczenia ogólnoeuropejskich usług eGovernment dla administracji publicznej, przedsiębiorstw i obywateli (IDABC)⁽¹⁾, która zobowiązuje Komisję do określenia mechanizmów zapewnienia finansowej i operacyjnej trwałości usług infrastrukturalnych. Takie usługi infrastrukturalne zostały uzgodnione z państwami członkowskimi podczas wdrażania decyzji nr 1719/1999/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lipca 1999 r. w sprawie szeregu wytycznych, w tym identyfikacji projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania, dotyczących transeuropejskich sieci elektronicznej wymiany danych między administracjami (IDA)⁽²⁾ oraz decyzji nr 1720/1999/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lipca 1999 r. przyjmującej szereg działań i środków w celu zapewnienia interoperacyjności i dostępu do transeuropejskich sieci elektronicznej wymiany danych między administracjami (IDA)⁽³⁾, oraz podczas realizacji IDABC i innych odnośnych programów.
- (11) Po zakończeniu programu IDABC dnia 31 grudnia 2009 r. należy przejść do realizacji wspólnotowego programu dotyczącego rozwiązań interoperacyjnych dla europejskich administracji publicznych (program ISA), który sprostą tym wyzwaniom.
- (12) Program ISA powinien powstać w oparciu o doświadczenia nabyte w związku z realizacją programów IDA i IDABC. Należy również uwzględnić wnioski z ocen programu IDABC dotyczących adekwatności, skuteczności, wydajności, przydatności oraz spójności tego programu. Szczególną zaś uwagę należy zwrócić na potrzeby wyrażone przez użytkowników. Wykazano, że skoordynowane podejście, poprzez wspólne i dzielone rozwiązania, tworzone i wdrażane we współpracy z państwami członkowskimi, może prowadzić do szybszego osiągnięcia wyników o lepszej jakości i spełnienia wymogów administracyjnych. Działania w ramach programów IDA i IDABC wniosły już i nadal wnoszą istotny wkład w zapewnianie interoperacyjności w zakresie elektronicznej wymiany informacji pomiędzy europejskimi administracjami publicznymi z pozytywnymi skutkami pośrednimi dla jednolitego rynku.
- (13) W celu uniknięcia fragmentaryzacji i zapewnienia całościowego podejścia podczas ustalania priorytetów programu ISA należy w odpowiedni sposób uwzględnić europejską strategię interoperacyjności oraz europejskie ramy interoperacyjności.
- (14) Rozwiązania tworzone lub wdrażane w ramach programu ISA powinny być stymulowane popytem oraz, w miarę możliwości, tworzyć część spójnego ekosystemu usług ułatwiających kontakty pomiędzy europejskimi administracjami publicznymi oraz zapewniających, ułatwiających lub umożliwiających transgraniczną i międzysektorową interoperacyjność.
- (15) Program ISA powinien zapewnić dostępność wspólnych ram, wspólnych usług oraz podstawowych narzędzi wspierających transgraniczne i międzysektorowe kontakty pomiędzy europejskimi administracjami publicznymi, jak również wesprzeć sektory w ocenie wpływu prawodawstwa wspólnotowego na TIK oraz w planowaniu wdrożenia odpowiednich rozwiązań.

⁽¹⁾ Dz.U. L 144 z 30.4.2004, s. 62 (decyzja zamieszczona w Dz.U. L 181 z 18.5.2004, s. 25).

⁽²⁾ Dz.U. L 203 z 3.8.1999, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 203 z 3.8.1999, s. 9.

- (16) Wspólne ramy powinny zawierać, między innymi, wspólne specyfikacje, wytyczne i metodyki, jak również wspólne strategie. Tego rodzaju ramy powinny spełniać wymogi ustanowione w istniejących przepisach wspólnotowych.
- (17) W celu zapewnienia eksploatacji i usprawnienia istniejących wspólnych usług w ramach programów IDA i IDABC oraz innych podobnych inicjatyw program ISA powinien wspierać tworzenie, industrializację, eksploatację oraz usprawnianie nowych wspólnych usług w odpowiedzi na nowe potrzeby i wymagania.
- (18) Z uwagi na obowiązek administracji lokalnych i regionalnych polegający na zapewnianiu skutecznego funkcjonowania i interoperacyjności europejskich administracji publicznych ważne jest, by rozwiązania uwzględniały potrzeby administracji lokalnych i regionalnych.
- (19) W celu usprawnienia istniejących podstawowych narzędzi wielokrotnego użytku opracowanych w ramach programów IDA i IDABC oraz innych podobnych inicjatyw program ISA powinien wspierać tworzenie, dostarczanie i usprawnianie działania nowych podstawowych narzędzi wielokrotnego użytku w odpowiedzi na nowe potrzeby i wymogi powstałe, między innymi, w wyniku oceny wpływu ustawodawstwa wspólnotowego na TIK.
- (20) Przy tworzeniu, usprawnianiu i wdrażaniu wspólnych rozwiązań, podstawą lub uzupełnieniem dla programu ISA powinna być, w stosownych przypadkach, wymiana doświadczeń i rozwiązań, jak również wymiana i promocja dobrych praktyk. W tym kontekście powinno się promować zgodność z europejskimi ramami interoperacyjności oraz otwartość standardów i specyfikacji.
- (21) Rozwiązania tworzone lub wdrażane w ramach programu ISA powinny opierać się na zasadzie neutralności technologicznej i przystosowalności, aby także zapewnić obywatelom, przedsiębiorstwom i administracjom wolny wybór technologii, z której będą korzystać.
- (22) We wszystkich działaniach objętych programem ISA należy zastosować zasady bezpieczeństwa, ochrony prywatności i danych osobowych.
- (23) O ile należy wspierać uczestnictwo wszystkich państw członkowskich w działaniach objętych programem ISA, dopuszcza się również inicjowanie działań przez kilka państw członkowskich. Państwa członkowskie niebiorące udziału w takich działaniach należy zachęcać do przyłączenia się na późniejszym etapie.
- (24) Program ISA powinien przyczynić się do wdrożenia wszelkich przyszłych inicjatyw i2010 i, aby uniknąć powielania wysiłków, powinien on uwzględniać inne programy wspólnotowe w zakresie TIK, a w szczególności program TIK na rzecz wspierania polityki w zakresie technologii informacyjnych i komunikacyjnych stanowiący część programu ramowego na rzecz konkurencyjności i innowacji (2007–2013), zgodnie z decyzją nr 1639/2006/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾.
- (25) Współdziałanie z sektorem prywatnym i innymi podmiotami dowiodło już swojej skuteczności i wartości dodanej. Należy zatem dążyć do synergii z tymi zainteresowanymi stronami w celu priorytetowego traktowania, w stosownych przypadkach, rozwiązań dostępnych i utrzymywanych na rynku. W tym kontekście należy kontynuować obecną praktykę organizowania konferencji, warsztatów i innych spotkań w celu współdziałania z tymi zainteresowanymi stronami. Nadal powinno się promować stałe korzystanie z platform elektronicznych. Ponadto wykorzystywać należy wszelkie inne środki uważane za stosowne w celu utrzymywania kontaktów z tymi zainteresowanymi stronami.
- (26) Program ISA należy realizować zgodnie ze wspólnotowymi zasadami udzielania zamówień publicznych.
- (27) Środki konieczne do wykonania niniejszej decyzji należy przyjmować zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji ⁽²⁾.
- (28) Program ISA powinien podlegać regularnemu monitoringowi i ocenie, co umożliwi wprowadzanie do niego poprawek.
- (29) Należy wspierać współpracę międzynarodową i w tym zakresie otworzyć program ISA na kraje Europejskiego Obszaru Gospodarczego oraz kraje kandydujące. Ponadto należy wspierać współpracę z krajami trzecimi, a także organizacjami lub instytucjami międzynarodowymi, zwłaszcza w ramach partnerstwa eurośroziemnomorskiego i wschodniego oraz z krajami sąsiadującymi, w szczególności z krajami Bałkanów Zachodnich i z krajami regionu Morza Czarnego.
- (30) Należy dogłębniej zbadać możliwość wykorzystania funduszy przedakcesyjnych do ułatwienia udziału krajów kandydujących w programie ISA oraz możliwości współfinansowania z funduszy strukturalnych oraz przez użytkowników stosowania wspólnych ram i podstawowych narzędzi stworzonych lub udoskonalonych w ramach programu ISA.

⁽¹⁾ Dz.U. L 310 z 9.11.2006, s. 15.

⁽²⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, s. 23.

(31) W celu zapewnienia rozsądnego wykorzystania środków finansowych Wspólnoty oraz uniknięcia zbędnej rozbudowy wyposażenia, powtarzania badań oraz różnicowania podejść należy umożliwić wykorzystanie rozwiązań tworzonych lub wdrażanych w ramach programu ISA poprzez inicjatywy pozawspólnotowe, o ile koszty nie są pokrywane z budżetu ogólnego Unii Europejskiej, zaś główny cel Wspólnoty w odniesieniu do tego rozwiązania nie jest zagrożony.

(32) Niniejsza decyzja ustanawia pulę środków finansowych dla wieloletniego programu, która stanowi zasadniczy punkt odniesienia dla władzy budżetowej podczas corocznej procedury budżetowej w rozumieniu pkt 37 Porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 17 maja 2006 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej i należytego zarządzania finansami⁽¹⁾. Pula ta powinna również pokrywać koszty związane z działaniami przygotowawczymi, monitorowaniem, kontrolą, audytem i oceną, wymagane bezpośrednio do zarządzania programem i osiągnięcia jego celów, w szczególności z badaniami, spotkaniami ekspertów, środkami przekazywania informacji i publikacji, wydatkami związanymi z systemami TIK i sieciami wymiany i przetwarzania informacji, wraz z wszelkimi innymi wydatkami na pomoc techniczną i administracyjną, które Komisja może ponieść w związku z zarządzaniem programem.

(33) W związku z tym, że cel niniejszej decyzji, jakim jest ułatwienie sprawnych i skutecznych elektronicznych kontaktów transgranicznych i międzysektorowych pomiędzy europejskimi administracjami publicznymi, co umożliwi świadczenie elektronicznych usług publicznych wspierających realizację polityki i działań Wspólnoty, nie może zostać w wystarczającym stopniu osiągnięty przez państwa członkowskie, a z uwagi na zakres i skutki proponowanego działania może być osiągnięty w lepszy sposób na poziomie wspólnotowym, Wspólnota może podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości, o której mowa w art. 5 Traktatu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w tym samym artykule, niniejsza decyzja nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu,

STANOWIĄ, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Przedmiot i cel

1. Niniejsza decyzja ustanawia, na okres 2010–2015, program dotyczący rozwiązań interoperacyjnych dla europejskich administracji publicznych, w tym administracji lokalnych

⁽¹⁾ Dz.U. C 139 z 14.6.2006, s. 1.

i regionalnych oraz instytucji i organów wspólnotowych, dostarczający wspólnych i dzielonych rozwiązań ułatwiających interoperacyjność (program ISA).

2. Celem programu ISA jest wsparcie współpracy pomiędzy europejskimi administracjami publicznymi poprzez ułatwienie sprawnych i skutecznych elektronicznych kontaktów transgranicznych i międzysektorowych pomiędzy tymi administracjami, w tym podmiotami pełniącymi funkcje publiczne w ich imieniu, umożliwiając świadczenie elektronicznych usług publicznych wspierających wdrażanie polityki i działań Wspólnoty.

Artykuł 2

Definicje

Na użytek niniejszej decyzji stosuje się następujące definicje:

- a) „interoperacyjność” oznacza możliwość współdziałania różnych odrębnych organizacji na rzecz osiągnięcia uzgodnionych i korzystnych dla wszystkich stron celów, przy jednoczesnym dzieleniu się informacjami i wiedzą pomiędzy tymi organizacjami poprzez wspierane przez nie procesy biznesowe, za pomocą wymiany danych za pośrednictwem odpowiednich systemów TIK;
- b) „rozwiązania” oznaczają wspólne ramy, wspólne usługi i podstawowe narzędzia;
- c) „wspólne ramy” oznaczają strategię, specyfikację, metodyki, wytyczne oraz podobne podejścia i dokumenty;
- d) „wspólne usługi” oznaczają podstawowe aplikacje operacyjne oraz infrastrukturę o charakterze ogólnym, spełniające wymagania użytkowników w różnych obszarach polityki;
- e) „podstawowe narzędzia” oznaczają platformy referencyjne, wspólne platformy i platformy współpracy, wspólne komponenty i podobne elementy składowe, które spełniają wymagania użytkowników na różnych obszarach polityki;
- f) „działania” oznaczają badania, projekty oraz środki towarzyszące;
- g) „środki towarzyszące” oznaczają działania strategiczne i podnoszące świadomość, działania wspierające zarządzanie programem ISA oraz działania związane z wymianą doświadczeń oraz wymianą i promocją dobrych praktyk.

Artykuł 3

Obszary działania

Program ISA ma na celu wspierać i promować:

- a) ustanawianie i usprawnianie wspólnych ram wspierających interoperacyjność transgraniczną i międzysektorową;

- b) ocenę wpływu proponowanego lub przyjętego prawodawstwa wspólnotowego na TIK, jak również planowanie wprowadzania systemów TIK wspierających wdrażanie takiego prawodawstwa;
- c) eksploatację i usprawnianie istniejących wspólnych usług oraz tworzenie, industrializację, eksploatację i usprawnianie nowych wspólnych usług, w tym interoperacyjność kluczowych infrastruktur publicznych (KIP);
- d) usprawnianie istniejących podstawowych narzędzi wielokrotnego użytku oraz tworzenie, dostarczanie i usprawnianie nowych podstawowych narzędzi wielokrotnego użytku.

Artykuł 4

Zasady ogólne

Działania rozpoczęte lub kontynuowane w ramach programu ISA opierają się na następujących zasadach:

- a) technologicznej neutralności i przystosowalności;
- b) otwartości;
- c) ponownego wykorzystania;
- d) ochrony prywatności i danych osobowych; oraz
- e) bezpieczeństwa.

Artykuł 5

Działania

1. Wspólnota, we współpracy z państwami członkowskimi, wdraża działania określone w kroczącym programie prac, ustanowionym na mocy art. 9, zgodnie z przepisami wykonawczymi zawartymi w art. 8. Działania tego rodzaju wdraża Komisja.
2. Badanie składa się z jednego etapu i zakończone jest sprawozdaniem końcowym.
3. Projekt, w stosownych przypadkach, obejmuje trzy etapy:
 - a) etap początkowy, prowadzący do powstania karty projektu;
 - b) etap wykonawczy, zakończony sporządzeniem sprawozdania z wykonania projektu; oraz
 - c) etap operacyjny, rozpoczynany wraz z udostępnieniem rozwiązania.

Odpowiednie etapy projektu określone są wraz z włączeniem działania do kroczącego programu prac.

4. Realizacja programu ISA odbywa się ze wsparciem środków towarzyszących.

Artykuł 6

Karta projektu i sprawozdanie z jego wykonania

1. Karta projektu zawiera opis:
 - a) zakresu, celów i problemu lub możliwości, w tym oczekiwanych beneficjentów rozwiązania i korzyści płynących z jego zastosowania oraz ilościowych i jakościowych wskaźników pomiaru takich korzyści;
 - b) podejścia, w tym aspektów organizacyjnych projektu, takich jak etapy, wyniki i kluczowe kroki, jak również środki umożliwiające komunikację wielojęzyczną;
 - c) zainteresowanych stron i użytkowników, jak również odnośnej struktury zarządzania;
 - d) szczegółów rozwiązania, w tym jego spójności z innymi rozwiązaniami i zależności od nich, podziału oczekiwanych kosztów, terminów i wymogów oraz oszacowania całkowitych kosztów własności, w tym ewentualnych rocznych kosztów eksploatacji;
 - e) właściwości rozwiązań; oraz
 - f) ograniczeń, w tym wymogów dotyczących bezpieczeństwa i ochrony danych osobowych.
2. Sprawozdanie z wykonania projektu zawiera opis:
 - a) zakresu, celów i problemu lub możliwości w porównaniu do karty projektu;
 - b) skuteczności projektu, w tym pomiaru osiągnięć, poniesionych kosztów, faktycznych terminów realizacji i wymogów w porównaniu do karty projektu, analizy oczekiwanego zwrotu z inwestycji oraz całkowitych kosztów własności, w tym rocznych kosztów eksploatacji;
 - c) aspektów organizacyjnych, w tym przydatności zastosowanej struktury zarządzania, oraz, w stosownych przypadkach, zaleceń dotyczących struktury zarządzania po realizacji projektu;
 - d) w stosownych przypadkach – proponowanego planu wdrożenia rozwiązania na etapie operacyjnym oraz wskaźników poziomu usług; oraz
 - e) użytkownika końcowego oraz dostępnych technicznych materiałów pomocniczych.

Artykuł 7

Rozwiązania

1. Wspólne ramy ustala się i utrzymuje za pomocą badań.

Badania służą również jako pomoc w ocenie wpływu proponowanego lub przyjętego prawodawstwa wspólnotowego na TIK oraz w planowaniu procesu wprowadzania rozwiązań wspierających wdrażanie takiego prawodawstwa.

2. Badania są publikowane i przekazywane przedmiotowo właściwym komisjom Parlamentu Europejskiego jako podstawa dla przyszłych zmian w prawodawstwie, niezbędnych w celu zapewnienia interoperacyjności systemów TIK wykorzystywanych przez europejskie administracje publiczne.

3. Podstawowe narzędzia ustala się i utrzymuje za pomocą projektów. Projekty są ponadto środkiem tworzenia, industrializacji, eksploatacji i utrzymywania wspólnych usług.

Artykuł 8

Przepisy wykonawcze

1. Przy wdrażaniu programu ISA uwzględnia się odpowiednio europejską strategię interoperacyjności oraz europejskie ramy interoperacyjności.

2. Wspiera się uczestnictwo jak największej możliwej liczby państw członkowskich w badaniu lub projekcie. Do badania lub projektu można się przyłączyć na każdym etapie i zachęca się państwa członkowskie nieuczestniczące w badaniu lub projekcie do przystąpienia do nich na późniejszym etapie.

3. Aby zapewnić interoperacyjność między systemami krajowymi i wspólnotowymi, określone są wspólne ramy, wspólne usługi i podstawowe narzędzia w odniesieniu do istniejących standardów europejskich albo do publicznie dostępnych lub otwartych specyfikacji na rzecz wymiany informacji i integracji usług.

4. Tworzenie lub usprawnianie rozwiązań opiera się, w stosownych przypadkach, na wymianie doświadczeń oraz na wymianie i promocji dobrych praktyk.

5. Aby uniknąć powielania działań oraz przyspieszyć tworzenie rozwiązań, uwzględnia się, w stosownych przypadkach, wyniki osiągnięte w ramach innych odpowiednich inicjatyw Wspólnoty lub państw członkowskich.

Aby zmaksymalizować synergię oraz zapewnić podjęcie połączonych i wzajemnie uzupełniających się wysiłków, koordynuje się, w stosownych przypadkach, działania z innymi odpowiednimi inicjatywami wspólnotowymi.

6. Podejmowanie działań, określanie etapów takich działań oraz opracowywanie kart projektów i sprawozdań z ich wykonania jest przeprowadzane i monitorowane przez Komisję w ramach realizacji kroczącego programu prac ustanowionego zgodnie z art. 9.

Artykuł 9

Kroczący program prac

1. Komisja ustanawia kroczący program prac w celu realizacji działań na okres stosowania niniejszej decyzji.

2. Komisja zatwierdza kroczący program prac oraz, przynajmniej raz w roku, jego wszelkie zmiany.

3. Bez uszczerbku dla art. 10 ust. 4 procedura zarządzania, o której mowa w art. 12 ust. 2, ma zastosowanie do zatwierdzenia kroczącego programu prac przez Komisję oraz wszelkich jego zmian.

4. W odniesieniu do każdego działania kroczący program prac zawiera, w stosownych przypadkach:

- a) opis zakresu, celów, problemu lub możliwości, oczekiwanych beneficjentów i korzyści oraz podejścia technicznego i organizacyjnego;

- b) podział oczekiwanych kosztów oraz, w stosownych przypadkach, kluczowe kroki, które należy wykonać.

5. Projekt może zostać uwzględniony w kroczącym programie prac na dowolnym jego etapie.

Artykuł 10

Przepisy budżetowe

1. Podstawą uwolnienia środków jest osiągnięcie wymienionych niżej, konkretnych kluczowych etapów:

- a) w przypadku rozpoczęcia badania, środka towarzyszącego lub początkowego etapu projektu – włączenia działania do kroczącego programu prac;

- b) w przypadku rozpoczęcia etapu wykonawczego projektu – karty projektu;

- c) w przypadku rozpoczęcia kolejnego etapu operacyjnego projektu – sprawozdania z wykonania.

2. Ewentualne kluczowe etapy do osiągnięcia w fazie wykonawczej oraz operacyjnej określa się w kroczącym programie prac.

3. Jeżeli projekt zostaje uwzględniony w krocącym programie prac na etapie wykonawczym lub operacyjnym, środki uwalnia się po włączeniu tego projektu do kroczącego programu prac.

4. Zmiany kroczącego programu prac dotyczące przyznaných środków budżetowych w wysokości przekraczającej 400 000 EUR na działanie wprowadza się zgodnie z procedurą zarządzania, o której mowa w art. 12 ust. 2.

5. Program ISA jest realizowany zgodnie ze wspólnotowymi zasadami udzielania zamówień publicznych.

Artykuł 11

Wkład finansowy Wspólnoty

1. Ustanowienie i usprawnienie wspólnych ram i podstawowych narzędzi jest w całości finansowane w ramach programu ISA. Stosowanie tych ram i narzędzi jest finansowane przez użytkowników.

2. Tworzenie, industrializacja i usprawnianie wspólnych usług jest finansowane w całości w ramach programu ISA. Eksploatacja tego rodzaju usług jest w całości finansowana w ramach programu ISA w zakresie, w jakim ich wykorzystanie może służyć interesom Wspólnoty. W innych przypadkach korzystanie z tych usług, w tym ich eksploatacja w sposób zdecentralizowany, finansowane jest przez użytkowników.

3. Środki towarzyszące są w całości finansowane w ramach programu ISA.

Artykuł 12

Komitet

1. Komisję wspiera komitet ds. rozwiązań interoperacyjnych dla europejskich administracji publicznych (komitet ISA).

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 4 i 7 decyzji 1999/468/WE, uwzględniając przepisy art. 8 tej decyzji.

3. Długość okresu, o którym mowa w art. 4 ust. 3 decyzji 1999/468/WE, ustala się na trzy miesiące.

Artykuł 13

Monitorowanie i ocena

1. Komisja monitoruje regularnie realizację programu ISA oraz bada synergię z komplementarnymi programami Wspólnoty.

Komisja przekazuje komitetowi ISA roczne sprawozdanie z realizacji programu ISA.

2. Rozwiązania podlegają przeglądom co dwa lata.

3. Program ISA podlega ocenie okresowej i ocenie końcowej, których wyniki są przekazywane Parlamentowi Europejskiemu i Radzie odpowiednio do dnia 31 grudnia 2012 r. oraz dnia 31 grudnia 2015 r. W tym kontekście przedmiotowo właściwa komisja Parlamentu Europejskiego może zwrócić się do Komisji o przedstawienie wyników oceny i o odpowiedzi na pytania postawione przez posłów.

Oceny dotyczą kwestii takich, jak adekwatność, skuteczność, wydajność, przydatność, trwałość oraz spójność działań w ramach programu ISA i zawierają porównanie osiągnięć z celem programu ISA oraz kroczącego programu prac. W ocenie końcowej bada się ponadto zakres, w jakim program ISA osiągnął wyznaczony cel.

W ramach oceny bada się również korzyści, jakie Wspólnota odniosła z rozwoju wspólnej polityki, określa obszary potencjalnego rozwoju i weryfikuje synergię z innymi inicjatywami Wspólnoty w dziedzinie interoperacyjności transgranicznej i międzysektorowej.

Artykuł 14

Współdziałanie z zainteresowanymi stronami

Komisja gromadzi zainteresowane strony w celu wymiany poglądów między nimi i z Komisją na temat kwestii objętych programem ISA. W tym celu Komisja organizuje konferencje, warsztaty i inne spotkania. Komisja korzysta z interaktywnych platform elektronicznych oraz może wykorzystywać wszelkie inne środki kontaktu, które uważa za stosowne.

Artykuł 15

Współpraca międzynarodowa

1. Kraje Europejskiego Obszaru Gospodarczego oraz kraje kandydujące mogą uczestniczyć w programie ISA w ramach odpowiednich umów zawartych ze Wspólnotą.

2. Wspierana jest współpraca z innymi krajami trzecimi oraz organizacjami i instytucjami międzynarodowymi, zwłaszcza w ramach partnerstwa eurośródziemnomorskiego i wschodniego, a także z krajami sąsiadującymi, zwłaszcza z krajami Bałkanów Zachodnich i z krajami regionu Morza Czarnego. Koszty z tym związane nie są pokrywane w ramach programu ISA.

3. Program ISA promuje, w stosownych przypadkach, ponowne wykorzystanie jego rozwiązań przez kraje trzecie.

*Artykuł 16***Inicjatywy pozawspólnotowe**

Bez uszczerbku dla innych polityk Wspólnoty rozwiązania tworzone i wdrażane w ramach programu ISA mogą zostać wykorzystane w pozawspólnotowych inicjatywach, o ile budżet ogólny Unii Europejskiej nie zostanie obciążony dodatkowymi kosztami, zaś główny cel Wspólnoty związany z rozwiązaniem nie jest zagrożony.

*Artykuł 17***Przepisy finansowe**

1. Pula środków finansowych na realizację działań Wspólnoty na podstawie niniejszej decyzji na okres od dnia 1 stycznia 2010 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. wynosi 164 100 000 EUR, z czego 103 500 000 EUR przeznaczona jest na okres od dnia 1 stycznia 2010 r. do dnia 31 grudnia 2013 r.

Kwotę na okres po dniu 31 grudnia 2013 r. uznaje się za potwierdzoną, jeżeli w odniesieniu do tego etapu jest ona zgodna z ramami finansowymi mającymi zastosowanie do okresu rozpoczynającego się w 2014 r.

2. Roczne środki zatwierdzone są przez władzę budżetową w granicach ram finansowych.

*Artykuł 18***Wejście w życie**

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 2010 r. do dnia 31 grudnia 2015 r.

Sporządzono w Strasburgu dnia 16 września 2009 r.

W imieniu Parlamentu
Europejskiego

J. BUZEK
Przewodniczący

W imieniu Rady

C. MALMSTRÖM
Przewodniczący